

„ACTUALITĂȚI ȘI PERSPECTIVE ÎN LEGISLAȚIA ROMÂNĂ”

Manifestare unică sub acest titlu

Editor Olimpiu Aurelian Sabău-Pop

15 noiembrie 2013

Tîrgu-Mureș

COMITET ȘTIINȚIFIC

1. Prof. univ. dr. GIDRO Romulus
2. Prof. univ. dr. SABĂU-POP Ioan
3. Prof. univ. dr. DOGARU Lucreția
4. Conf. univ. dr. CHIRIAC Lucian-Teodor
5. Conf. univ. dr. CHILEA Dragoș
6. Lector univ. dr. BOILĂ Lacrima-Rodica
7. Lector univ. dr. ȘTEFAN Ileana
8. Lector univ. dr. PLOEȘTEANU Nicolae-Dragoș
9. Lector univ. dr. MEDREA Nicoleta-Aurelia
10. Lector univ. dr. VALEA Daniela-Cristina
11. Lector univ. dr. MARIAN Brîndușa
12. Lector univ. dr. BOANTĂ Adrian-Vasile
13. Lector univ. dr. HURUBĂ Eugen
14. Lector univ. dr. SABĂU-POP Aurelian-Olimpiu
15. Asistent univ. drd. HODOȘ Raul-Felix
16. Asistent univ. drd. VODA Ozana-Claudia
17. Asistent univ. drd. MOLDOVAN Maria-Ximena
18. Preparator univ. drd. ROBA Roxana-Maria
19. Preparator univ. drd. MOLDOVAN Ramona-Mihaela
20. Preparator univ. drd. KAJCSA Andrea

COMITET DE ORGANIZARE

Co-președinți:

Olimpiu Aurelian Sabău-Pop
Dr. Sándor Csegzi

Secretari:

Adrian Vasile Boantă
Szanto Claudia

Membri:

Hilda Șumălan
Teodora Precup
Florian Daniel Radu
Cristian Somoșan
Dumitru Cazac

„ACTUALITĂȚI ȘI PERSPECTIVE ÎN LEGISLAȚIA ROMÂNĂ”

Manifestare unică sub acest titlu

Editor Olimpiu Aurelian Sabău-Pop

**15 noiembrie 2013
Tîrgu-Mureș**

**Universul Juridic
București
-2014-**

Editat de S.C. Universul Juridic S.R.L.

Copyright © 2014, S.C. Universul Juridic S.R.L.

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin

S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris al

S.C. Universul Juridic S.R.L.

**NICIUN EXEMPLAR DIN PREZENTUL TIRAJ NU VA FI
COMERCIALIZAT DECÂT ÎNSOȚIT DE SEMNĂTURA ȘI
ȘTAMPILA EDITORULUI, APLICATE PE INTERIORUL ULTIMEI
COPERTE.**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

**ACTUALITĂȚI ȘI PERSPECTIVE ÎN LEGISLAȚIA ROMÂNĂ. Conferință (2013;
Tîrgu-Mureș)**

**Actualități și perspective în legislația română: conferință: Tîrgu-Mureș,
noiembrie 2013 / ed. coord.: Olimpiu Aurelian Sabău-Pop. - București : Universul
Juridic, 2014**

Bibliogr.

ISBN 978-606-673-327-4

I. Sabău-Pop, Olimpiu Aurelian (coord.)

34(498)(063)

REDACȚIE: tel./fax: **021.314.93.13**
tel.: **0732.320.666**
e-mail: **redactie@universuljuridic.ro**

DEPARTAMENTUL tel.: **021.314.93.15**
DISTRIBUȚIE: fax: **021.314.93.16**
e-mail: **distributie@universuljuridic.ro**

www.universuljuridic.ro

JUSTIȚIA ȘI REGIONALIZAREA

JUSTICE AND REGIONALIZATION

Lector dr. Adrian Boantă,
Universitatea „Petru Maior” din Tîrgu-Mureș
Lector dr. Olimpiu Aurelian Sabău-Pop,
Universitatea „Petru Maior” din Tîrgu-Mureș

Rezumat

În acest studiu am dezbătut problema regionalizării în raport cu justiția. Problema regionalizării a provocat societatea civilă și factorii decidenți în vederea identificării unor soluții optime cu privire la fenomenul regionalizării.

Cuvinte-cheie: regionalizare, justiție.

Abstract

In this study we discussed the regionalization issue in relation to justice. Regionalization problem caused the civil society and policy decision makers to identify optimal solutions on regionalization model.

Keywords: regionalization, justice.

Problema regionalizării¹ a provocat societatea civilă și factorii decidenți în vederea identificării unor soluții optime cu privire la fenomenul regionalizării. Astfel la nivelul organelor statului (Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice) s-au constituit grupuri de lucru cu misiunea de a identifica: formule de regionalizare, impactul regionalizării asupra societății, economiei și sistemului de drept. În esență dezbaterea publică generată de ideea regionalizării a evidențiat o serie de avantaje, precum:

- avantaje de ordin economic (reducerea costurilor la bugetul de stat, valorificarea potențialului economic inclusiv cel turistic, punerea în practică a unor proiecte interjudețene, atragerea fondurilor europene în mod direct și NU centralizat);

- avantaje de ordin politic și administrativ (eliminarea parcursului birocratic pentru realizarea unor proiecte, ruperea rețelelor de putere existente la nivel local și eliminarea „baronilor locali” ca factori decidenți)².

În dezbaterile publice legate de regionalizare s-au evidențiat și o serie de dezavantaje precum:

- dezavantaje de ordin economic (costuri mari cu crearea unor noi structuri administrative, distanțe mult mai mari de parcurs pentru cetățeni pentru rezolvarea unor probleme administrative, probleme legate de terenurile agricole care nici până în prezent nu au fost

¹ Noțiunea de „regionalizare” este definită în DEX ca fiind forma de împărțire a teritoriului în regiuni.

² Regionalizarea României De ce? – Sinteza audierii publice www.advocacy.ro

împărțite, riscul de concentrare a dezvoltării regionale la nivelul zonei imediat apropiate de capitala de regiune);

- dezavantaje de ordin cultural și istoric (nu există o tradiție a regiunilor în privința românilor, modelul euroregiunilor nu și-a dovedit eficiența)³.

Dincolo de avantajele și dezavantajele regionalizării o problemă specială o reprezintă justiția în contextul regionalizării.

Discuțiile publice au evidențiat două tendințe:

1. o negare în totalitate a reformării justiției ca urmare a regionalizării administrative, negare care are la bază principiul separației puterilor în stat;

2. o abordare nouă, progresivă care are în vedere o nouă redimensionare a puterii judecătorești prin stabilirea Curților de Apel ca instanțe regionale, instanțe ce trebuie să reprezinte un ultim grad de jurisdicție pentru majoritatea proceselor.

Organizarea instanțelor de judecată din România are ca temei legal Legea nr. 304/2004⁴, republicată. Potrivit acestei reglementări care pune în valoare dispozițiile constituționale, justiția se realizează prin: Înalta Curte de Casație și Justiție, Curțile de Apel, Tribunalele, Tribunalele specializate, Judecătoriile și Instanțele militare⁵. În ceea ce privește organizarea administrativ-teritorială a României, în temeiul art. 3 alin. (3) din Constituție se poate observa că: *„Teritoriul este organizat, sub aspect administrativ, în comune, orașe și județe. În condițiile legii, unele orașe sunt declarate municipii”*. Există în prezent vreo legătură între organizarea administrativ-teritorială și organizarea instanțelor? Din interpretarea și corelarea dispozițiilor mai sus amintite putem constata următoarele:

- la nivelul comunelor nu există nicio instanță de judecată;
- la nivelul orașelor și municipiilor există înființate Judecătorii;
- la nivelul județelor există Tribunalele Județene cu sediul în orașul reședință de județ;

Mai mult legiuitorul a înțeles să reînființeze începând cu 1993 Curțile de Apel care potrivit legii „gestionează” mai multe tribunale județene și tribunale specializate⁶. Deci pe de o parte există o formă de organizare administrativ teritorială (comuna) care nu „beneficiază” de instanță de judecată, iar pe de altă parte există instanță de judecată (Curtea de Apel) care nu „urmărește” o singură unitate administrativ teritorială. În concluzie în prezent organizarea justiției nu este condiționată de organizarea administrativ teritorială.

Avem nevoie de Curți de apel (o singură Curte) la nivelul fiecărei regiuni?

Factorii politici își doresc ca odată cu reformarea administrativă să se realizeze și o reformare a justiției *„Rațional ar fi să avem câte o curte de apel în fiecare regiune”*⁷ Termenul limită de implementare a celor două proiecte este finele anului 2013. Dacă în privința regionalizării procesul dezbaterii publice este unul accentuat, documentat, transparent, în privința reorganizării sistemului judiciar nu s-au organizat până în prezent dezbateri cu privire la modalitățile concrete de modificare și reorganizare a instanțelor de judecată. Practic stabilirea unei singure Curți de apel la nivelul fiecărei regiuni ar avea drept efect dispariția altor Curți de apel (unele dintre ele cu o bogată tradiție istorică).

³ Regionalizarea României De ce? – Sinteza audierii publice www.advocacy.ro

⁴ Legea nr. 304/2004 republicată în M. Of. nr. 827 din 13 septembrie 2005.

⁵ Art. 2 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, republicată.

⁶ Art. 35 din Legea nr. 304/2004.

⁷ Discursul Primului- Ministru V. Ponta în cadrul discuțiilor cu membrii CSM.

Care sunt principalele probleme care pot apărea în procesul de comasare a Curților de Apel:

- profesii liberale precum profesia de notar și cea de executor judecătoresc ar trebui reorganizate, deoarece structura organizatorică, competența, acestor profesii este determinată de existența Curților de Apel;

- potrivit statisticilor oficiale începând cu 2010 (legea micii reforme) și până în 2012 Curțile de Apel au fost cele mai încărcate instanțe, ori înjumătățirea numărului lor ar avea ca principal efect creșterea numărului de dosare la nivelul Curților de apel⁸;

- implementarea noilor Coduri (Codul civil, Codul de procedură civilă, dar și viitoarele Coduri penal și procedură penală) a avut în vedere actuala structură organizatorică a instanțelor de judecată. Din acest ultim punct de vedere în Raportul final cu privire la pregătirea implementării celor patru coduri: *Consultantul consideră că amploarea noutăților introduse de noile Coduri sub aspectul structurii cauzelor și redistribuirii competenței de soluționare a acestora, corelat cu modificările de procedură, impune precauție în definirea nivelurilor țintă de eficiență pentru sistemul judiciar*⁹.

- nevoia de resursă umană și relocarea acesteia. În acest context același raport stabilește un termen de 2 ani de implementare pentru a stabili necesarul uman, încărcătura pe instanță „Având în vedere cele de mai sus, în opinia Consultantului, conceperea și implementarea sistemului de planificare a necesarului de resurse umane, fiind prin natura sa strâns corelat cu monitorizarea performanțelor, necesită aplicarea și funcționarea noilor reglementări pentru o anumită perioadă de timp, care să permită colectarea unor date și obținerea unor exemple reale privind modul în care noile prevederi afectează funcționarea instanțelor și parchetelor din România. Această perioadă ar trebui să fie de aproximativ 2 ani, având în vedere că în România 99% din dosare se soluționează de obicei în 2 ani”¹⁰.

Ce propunem?

- Plecând de la constatările expuse mai sus, considerăm oportune organizarea unor dezbateri publice, eventual organizarea unor grupuri de lucru (după modelul impus de MDRAP) care să fundamenteze reorganizarea sistemului judiciar;

- Menținerea actualului sistem de organizare judecătorească cu următoarele precizări:

- a) În regiunile în care există două Curți de Apel acestea să poarte denumirea legată de regiune și orașul în care își are sediul (spre ex. Curtea de Apel Tg. Mureș, Regiunea Centru, Curtea de Apel ___, Regiunea Centru) stabilindu-se astfel și competența lor teritorială;

- b) Modificarea competenței materiale a instanțelor de judecată prin modificarea Codurilor de procedură civilă și penală astfel încât Curțile de Apel să devină ultimul grad de jurisdicție. Aceste modificări nu ar bulversa nici organizarea din cadrul profesiilor liberale (notar public și executor judecătoresc).

⁸ <http://www.magistrati.ro/s612-comasarea-curtilor-de-apel-prin-regionalizare-o-dezbatere-.html#ixzz2Sn9nGr92>.

⁹ Raport final proiect „asistență tehnică cu privire la pregătirea implementării noului Cod civil, Cod penal, Cod de procedură civilă și Cod de procedură penală” noiembrie 2011, p. 40.

¹⁰ *Ibidem*.

MEDIEREA – ACTUALITATE ȘI PERSPECTIVĂ ÎN LEGISLAȚIA ROMÂNEASCĂ

MEDIATION – ACTUALITY AND PERSPECTIVE IN ROMANIAN LEGISLATION

Lector universitar dr. **Levente Bakos**
Mediator

Rezumat

Medierea în decursul acestui an a animat mediul juridic fiind o temă juridică actualitate. Multitudinea de opinii pro-și contra exprimate, de justițieri, de oameni politici, jurnaliști sau de simpli cetățeni în mass-media, dar și în alte forme precum rețelele de socializare, arată interesul deosebit acordat temei.

Cuvinte-cheie: mediere, actualitate, legislație românească.

Abstract

Mediation during this year's animated legal environment as a legal issue date. The many pros and cons expressed by judges, politicians, journalists or ordinary citizens in the media, but also in other forms such as social networks, showing particular interest for the theme.

Keywords: mediation, actuality, romanian legislation.

1. Introducere

Tema și titlul prezentei lucrări are la bază tematica workshopului¹ în care urmează să fie prezentat. Medierea în decursul acestui an a animat mediul juridic fiind o temă juridică actualitate. Multitudinea de opinii pro-și contra exprimate, de justițieri, de oameni politici, jurnaliști sau de simpli cetățeni în mass-media, dar și în alte forme precum rețelele de socializare, arată interesul deosebit acordat temei. Disputele, adesea vehemente, s-au purtat și în perioade, precum vacanțele parlamentare și judecătorești, altă dată liniștite în ceea ce privește dezbaterile pe teme juridice.

Motivul principal pentru care medierea a devenit unul dintre temele de actualitate în dezbaterile de natură juridică este intrarea în vigoare a unor prevederi al O.U.G. nr. 4/2013², conform căreia - printre altele - în Codul de procedură civilă apar atribuții sporite profesiei de mediator. Modalitatea de rezolvare a conflictelor prin mediere exista și înainte de august 2013, dar schimbarea esențială este adusă de O.U.G. nr. 4/2013 care stabilește că începând cu data de 1 august 2013 instanțele de judecată trebuie să respingă cererea de chemare în judecată ca inadmisibilă în caz de neîndeplinire de către reclamant a obligației de a participa la ședința de

¹ „Actualități și Perspective în legislația română”, organizatori Universitatea „Petru Maior” din Tîrgu-Mureș și Universitatea Cultural Științifică din Tîrgu-Mureș, 15 noiembrie 2013, eveniment organizat la Casa de cultură “Mihai Eminescu”.

² O.U.G. nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, publicată în M. Of. nr. 68 din 31 ianuarie 2013.

informare privind medierea. Chiar dacă această reglementare a fost modificată - **în detrimentul profesiei mediatorilor** - de Legea nr. 214/2013³, chiar înainte ca anumite articole din ordonanța amintită să intre în vigoare, și așa, legea dă destul de multe puteri sau atribuții, o zonă de manevră destul de largă profesiei.

2. Medierea, ca actualitate

Reformele în domeniul justiției, între o necesitate pragmatică și cerință imperativă din partea Uniunii Europene, reprezintă o actualitate în toate cele trei puteri ale statului din România. Printre multitudinea de încercări de eficientizare a actului de justiție, degrevarea instanțelor judecătorești reprezintă una dintre soluțiile de reformă cele mai simple, poate cu cele mai puține conflicte posibile. Legea degrevării instanțelor judecătorești nr. 2/2013⁴, deși aparent o tentativă firavă de soluționare a problemei supraaglomerării instanțelor de judecată, are meritul de a fi un punct de pornire pentru alte reglementări legislative, precum sunt și cele legate de mediere. Medierea ca o formă alternativă de rezolvare a conflictelor este reglementată prin Legea nr. 192/2006⁵. Față de varianta originală legea a suferit o serie de modificări, prin alte cinci legi⁶, O.G. nr. 13/2006⁷ și alte trei ordonanțe de urgență⁸. În prezent, în principal datorită imperfecțiunii reglementărilor în vigoare, există probabilitatea ca noi acte normative să apară în curând.

Disputele existente în prezent, chiar dacă Legea nr. 192/2006 privind profesia de mediator are deja șapte ani vechime, se datorează în primul rând faptului că medierea nu este o profesie juridică, dar este o profesie în domeniul juridic. Aspectul cel mai controversat este faptul că, în

³ Legea nr. 214/2013 pentru aprobarea O.U.G. nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, publicată în M. Of. nr. 388 din 28 iunie 2013.

⁴ Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în M. Of. nr. 89 din 12 februarie 2013.

⁵ Lege nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în M. Of. nr. 441 din 22 mai 2006.

⁶ 1. Legea nr. 70/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în M. Of. nr. 831 din 3 decembrie 2009;

2. Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în M. Of. nr. 714 din 26 octombrie 2010;

3. Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în M. Of. nr. 365 din 30 mai 2012;

4. Legea nr. 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în M. Of. nr. 462 din 9 iulie 2012;

5. Legea nr. 214/2013 pentru aprobarea O.U.G. nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, publicată în M. Of. nr. 388 din 28 iunie 2013.

⁷ O.G. nr. 13/2010 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției în vederea transpunerii Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, publicată în M. Of. nr. 70 din 30 ianuarie 2010.

⁸ 1. O.U.G. nr. 90/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, precum și pentru modificarea art. II din Legea nr. 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în M. Of. nr. 878 din 21 decembrie 2012;

2. O.U.G. nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, publicată în M. Of. nr. 68 din 31 ianuarie 2013;

3. O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în M. Of. nr. 392 din 29 iunie 2013.

prisma reglementărilor în vigoare la profesia de mediator poate să aspire orice persoană cu studii superioare. Cunoșcând realitatea din învățământul superior din România, această condiție de a profesa ca mediator este una mult prea generală. Statutul de absolvent al unei instituții de învățământ superior nu înseamnă neapărat un nivel de educație, de cultură ieșit din comun; și nicidecum nu înseamnă ca această pregătire în sine să garanteze nici abilitățile, nici integritatea teoretic necesare profesiei de mediator. Celelalte cerințe, cel privind vechimea în muncă (3 ani), absolvirea unui curs de specializare (de scurtă durată), faptul că persoana să fie înscrisă în Tabloul mediatorilor și altele, sunt foarte ușor de îndeplinit.

În mod sigur ar fi o exagerare afirmația că aproape oricine poate deveni astăzi mediator, dar cu siguranță putem afirma că accesul la această profesie liberală este facilă. Tot așa de adevărat este însă, - criticii profesiei omit să ia act de acest lucru - faptul că mediatorul nu are putere de decizie în privința conținutului înțelegerii dintre părți, și poate să solicite în orice moment punctul de vedere al unui specialist (avocat, jurist, economist, inginer etc.).

Specialitatea mediatorului, teoretic, este însăși conflictul. Cunoștințele mediatorului privind sistemul juridic, normele de drept sau diversele proceduri trebuie să fie bine fundamentate, mult peste nivelul culturii generale, dar cu siguranță fără să fie necesar o specializare în domeniul dreptului. Specialiștii în drept, teoretic, au rolul de a interveni acolo unde medierea nu poate oferi o soluție. Dacă părțile aflate în conflict nu reușesc să ajungă la o soluție reciproc acceptată, atunci are sens ca conflictul să fie rezolvat prin puterea legii. O asemenea abordare de rezolvare a conflictelor presupune însă acceptarea unor noi paradigme în societatea românească actuală. Medierea este astăzi în contradicție cu o paradigmă conform căreia modalitatea „oficială”, „adevărată”, „definitivă” de a rezolva un conflict este în sala de judecată⁹. Părțile aflate în conflict adesea din orgoliu nu urmăresc neapărat avantajele (inclusiv cele materiale) rezultate în urma rezolvării conflictului, ci doresc să li se facă dreptate. Doresc ca instanța –ca o autoritate supremă întipărită în conștiința lor – să confirme acel adevăr în care cred. Va fi nevoie de multă răbdare și timp ca mediatorii să aibă succes în asemenea spețe.

În opinia multora medierea poate fi cu succes mai ales în conflictele care nu ajung în faza unor litigii. Totuși, legea prezintă în mod foarte explicit faptul că fac obiectul medierii conflictele în materia dreptului, astfel în dreptul familiei¹⁰, în cauze penale¹¹, în litigii civile¹² și alte materii precum protecția consumatorului, litigii care privesc raporturile de vecinătate, domeniul răspunderii profesionale, litigiile de muncă. Acordurile de mediere în cauzele/conflictele ce au ca obiect exercițiul drepturilor părintești, contribuția părinților la întreținerea copiilor și stabilirea domiciliului copiilor, îmbracă forma unei hotărâri de expedient. De asemenea, înțelegerea soților cu privire la desfacerea căsătoriei și la rezolvarea aspectelor accesorii divorțului se depune de către părți la instanța competentă să pronunțe divorțul

În discuțiile, adesea contradictorii, privind metoda de rezolvare a conflictelor prin mediere apare tema legată de îngrădirea, sau nu, prin această metodă a dreptului fiecăruia la justiție și la

⁹ Oricum, este un stadiu de civilizație superioară față de nivelul în care oamenii își făceau singuri dreptate.

¹⁰ Pot fi rezolvate prin mediere neînțelegerile dintre soți privitoare la: a) continuarea căsătoriei; b) partajul de bunuri comune; c) exercițiul drepturilor părintești; d) stabilirea domiciliului copiilor; e) contribuția părinților la întreținerea copiilor; f) orice alte neînțelegeri care apar în raporturile dintre soți cu privire la drepturi de care ei pot dispune potrivit legii (art. 64 din Legea nr. 192/2006).

¹¹ În cauzele penale care privesc infracțiuni pentru care, potrivit legii, retragerea plângerii prealabile sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală (art. 67 din Legea nr. 192/2006).

¹² Litigii a căror valoare este sub 50.000 lei, cu excepția litigiilor în care s-a pronunțat o hotărâre executorie de deschidere a procedurii de insolvență, a acțiunilor referitoare la registrul comerțului și a cazurilor în care părțile aleg să recurgă la procedura prevăzută la art. 1.013 - 1.024 sau la cea prevăzută la art. 1.025-1.032 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare (art. 60¹ din Legea nr. 192/2006).